

Opinions des del campus

Els diversos sectors universitaris han considerat una ingerència la rectificació dels estatuts introduïda pel Consell. En parlen el rector Lapiedra i el professor Francesc Tomàs.

A. B.

«amb la nova redacció, el Consell vulnera la voluntat del Claustre Constituent i deteriora greument les relacions entre ambdues institucions» i valorava que «l'actuació del Consell ha ultrapassat les seues atribucions, ja que, al nostre parer, no n'ha fet una correcció legal, sinó una ingerència contra l'autonomia universitària».

El Conseller de Cultura, Cebrià Ciscar, manifestava a EL TEMPS que el Consell es considera plenament legitimat per a aquesta actuació, ja que es tracta d'adaptar l'article sisé als continguts estatutaris. No és clar, però, que la primitiva redacció de l'article no acomplís aquest requisit. De tota manera, al llarg de la setmana, es produïren tres o quatre reunions de l'equip rectoral amb el conseller, l'última de les quals acabà amb l'acord de mantenir un pacte de silenci públic per les dues parts fins al dia 6, data d'eixida d'aquesta revista, en què el Consell lliurarà oficialment la nova redacció a la Universitat. Aquesta, d'altra banda, haurà de decidir, en junta de govern prevista per al dia 8, si presenta recurs als tribunals contra la decisió del govern valencià i a la vista del text concret aprovat pel Consell.

Possibles mobilitzacions

En medis pròxims a les dues institucions, EL TEMPS ha pogut recollir la impressió que la redacció aprovada pel Consell no ha estat tancada definitivament i que l'esperit, i inclús el contingut literal, de l'article sisé, podria ser introduït en algun altre punt dels estatuts. Fet que no restaria importància a la base de l'enfrontament: la consideració que el Consell no està legitimat per a introduir correccions i noves redaccions en els estatuts elaborats pel Claustre Constituent, d'acord amb el principi d'autonomia universitària.

Siga com siga, la polèmica decisió ha fet mobilitzar-se el Bloc Progressista, formació unitària que dona suport a l'actual equip en el govern de la Universitat, la Taula del qual, en reunió de premsa celebrada el dilluns dia 4, ha anunciat la celebració d'una assemblea general d'aquest grup, la convocatòria d'una manifestació dijous dia 7 a les 12'30 hores, a partir de la plaça del Patriarca, davant l'edifici del rectorat, i la possibilitat d'altres mesures, entre les quals podria haver-hi la vaga general i la recollida d'adhesions entre els intel·lectuals i les entitats cíviques. □

Resulta difícil de creure que el Consell de la Generalitat valenciana no fos conscient, en anunciar les modificacions dels estatuts de la Universitat de València, de l'impacte i la polèmica que havia d'organitzar. Molt més quan, a la previsible

amb la universitat que no ha aconseguit la síntesi de posicions; el desgast de l'equip de govern, la creació de tensions a l'espera que perda els papers i, inclús, que el rector pugui dimidir; la introducció d'elements d'inseguretats i conflicte en el procés electoral que la Universitat té previst iniciar al desembre... En tot cas, subjacent a tot, i inclús anterior a la polèmica

La qüestió pot afectar greument la credibilitat del conseller Ciscar.

irritació dels sectors universitaris, s'afegiria la confusió generada per la inexistència d'una comunicació oficial de la nova redacció i l'inevitable atac frontal del diari *Las Provincias*, fustigador ultrancer de l'actual equip de govern de la Universitat.

Moltes i variades són les interpretacions sobre la decisió del Consell. Entre les quals no queda exclosa la improvisació, i s'apunten: la rigidesa del president Lerma a l'hora de fer passar, vulgues o no vulgues, el que ell considera un bastió del nacionalisme pel consens excoient aplicat a l'Estatut d'Autonomia i a la política valenciana en general; la jugada intrapartidista de col·locar Cebrià Ciscar en una posició desairada davant l'opinió pública, com a negociador

concreta, hi ha el convenciment que, des del Palau de la Generalitat, l'actual govern de la Universitat no sols no es veu amb simpatia sinó amb una profunda apreusió política.

Preguntat el rector, Ramon Lapiedra, sobre la possibilitat que en el govern de la Generalitat hi haja una especial suspicàcia respecte a l'equip rectoral actual, que compta amb el suport del Bloc Progressista, ens contestà: «No ho sabria dir. Imagineu el que passa és que s'identifica l'actual equip rectoral i el moviment universitari que hi ha darrere amb determinats partits polítics. Jo crec que aquests partits tenen, efectivament, una influència dins de la Universitat, però aquest equip rectoral es vol i és,

CARLES FRANCESC

Reunió del Claustre de la Universitat.

en la pràctica, independent d'opcions partidistes».

El rector de la Universitat de València declarava a EL TEMPS, pocs dies després de fer-se pública la decisió del Consell, que «el que està passant no és bo per a la Generalitat com a institució, ni és bo per a la Universitat. I si no és bo per aquestes dues institucions, vol dir que no és bo per al país... Les divergències són reals, però, amb sentit de responsabilitat, hauríem de saber acotar-les. Seria d'una gran irresponsabilitat no entendre que aquest país necessita de les seues institucions, de la Generalitat i la Universitat en aquest cas, perquè, des de la mútua independència que els pertoca, facen prova del màxim de col·laboració».

Pel que fa als estudiants, el comunicat que el Bloc d'Estudiants Ager-

manat (BEA), integrant del Bloc Progressista, donà a conèixer a la premsa a través de Vicent Martínez, alumne que forma part de l'equip electoral, era prou expressiu. Després de valorar l'actuació del Consell com una ingerència en l'autonomia universitària, d'acusar l'actuació per les seues motivacions polítiques, apuntaven que «la sensació de *presa de pèl* que tenim els participants del BEA en el procés de més d'un any és innegable i, en qualsevol cas, intolerable».

Una opinió molt representativa del col·lectiu universitari és la que oferia a aquesta revista el professor Francesc Tomàs, degà de la Facultat de Ciències Químiques i membre del Consell Social de la Universitat. «La meua primera reacció ha estat de sorpresa. Actuacions com la que s'han produït posen en qüestió el concepte

d'autonomia universitària. Sembla com si es plantejés una tutela de la Universitat, que es manifesta en una intervenció sobre articles concrets dels estatuts. Crec que al Consell corresponia d'establir o no la legalitat o la il·legalitat dels articles, però no esmenar-los. Havien d'haver respectat la voluntat constituent del Claustre. Tot això posa en qüestió la realitat de l'autonomia universitària.»

Sobre la posició a prendre, Francesc Tomàs opina que «la posició estava anunciada quan es va acabar el Claustre, el qual va manar que la Universitat adoptés les mesures legals per tal que es respectés la seua voluntat constituent. Independentment de les reaccions personals o emocionals dels universitaris, la posició estava anunciada. Crec que la Universitat ha estat establint un diàleg molt ampli amb la Conselleria, crec que la fase negociadora s'ha consumit i ara, si no hi ha més remei, caldrà anar a la via del recurs».

A la pregunta sobre les possibles motivacions d'aquella sensació d'hostilitat o de reticències cap a la Universitat que es desprèn de les actuacions de la Generalitat, respon: «No entenc les reticències entre Generalitat i Universitat. No les entenc i no puc valorar-les ni atribuir-les. No obstant, crec que, en qualsevol societat civilitzada, la Universitat és una institució social respectada per tots, tant en les persones com en els òrgans de govern. No entenc el desacord o la confrontació entre la institució de govern de la Generalitat i la Universitat. No puc atribuir-la a cap raó objectiva». □

NOVETATS DE LA MAGRANA

Traducció de M. Antònia Oliver
revisada i amb addenda
bibliogràfica de M. Teresa Ferrer
Mallof

Calia aquest treball innovador i
inèdit sobre el tema.
Pròleg de Borja de Riquer.

Arabs i jueus... un conflicte
permanent de rabiosa actualitat

EDICIONS DE
LA MAGRANA

de venda a totes les llibreries